

ДО МАЙСТОРА НА ЛЪЖИЦИ МАРИНКО, КОЙТО ПИТА: УКОРИЛ ЛИ Е ГОСПОД СВОЯТА МАЙКА?

На сватбата в Кана Галилейска не стигнало виното. Света Богородица видяла, че гостите са учудени, а домакинът - посрамен. Водена от чувство на жалост и състрадание, тя се обърнала към Своя Син за помощ или съвет, казвайки: „Вино нямат”.¹⁶ Иисус ѝ отговорил: „Какво имаш ти с Мене, жено”? Тези Иисусови думи ти изглеждат като укор и ти ме питаш за тях.

Не, това не е укор. Ако беше укор, в онзи час Богородица би почувствала това по-силно, отколкото можем да го почувстваме ние днес. Тя би замълчала и не би продумала и дума повече. Вместо това тя веднага рекла на слугите: „Каквото ви каже, сторете”.

“Какво имаш ти с Мене, жено”? Това са думи на просвещаване, а не на укор. Господ искал да просвети Своята майка, а не да Я укори. От състрадание тя мислела за низшите, телесни потребности на присъстващите, а Той - за висшите, духовните. Тя искала всичко да бъде съобразно реда и обичая и никой да не бъде огорчен или посрамен, а Той искал да буди спящите и да лекува болните човешки души. Той слязъл между хората, за да претвори подобното на вода наше битие във вино, пепелта - в огън. Наистина Божията Майка искала Нейният Син да стори добро на хората, но доброто дело, за което мислела, било съвсем дребно. И Той искал да стори добро на хората - в това сърцето Му било в съгласие със сърцето на Неговата Майка - но добро велико, съразмерно с Неговото величие и полезно за всички поколения до края на света. А нужното за гостите вино би могло да се заеме и от съседите. По тези земи няма недостиг на вино. Но важно е не виното, а чудото. Хората ще изпият виното и ще го забравят, а чудото не се забравя. Виното като телесна потребност принадлежи на земното царство, а чудото като духовна потребност - на Небесното царство. В този момент Богородица се е грижила за първото; Господ е мислил за второто. Виждайки, че мислите на Неговата Майка са се отдалечили от Неговите, Той искал да Я откъсне от низшето и да Я възведе към висшето. Затова с благост ѝ казал: ”Какво имаш ти с Мене, жено”? Златоуст пише по този повод следното: „Това не е било изобличение на Майката, а домостроителство", т.е. съграждане на Божието Царство както в душата на Божията Майка, така и в душите на всички, които биха чули или прочели тези думи. Спомни си как Иисус е казал на Лазаровата сестра: “Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща, а пък едно е само потребно”. И тези думи не са думи на укор, а на просвещение. Небесното Царство е над всичко, и всички човешки грижи и труд трябва да бъдат насочени към него.

Но защо Господ е използвал обръщението „жено", а не „майко"? За да подчертае разликата между Неговите и Нейните мисли в този момент. Ако беше казал: „майко", ние нямаше да обърнем такова внимание на горните думи и да забележим разликата в техните мисли. На Петър е трябвало да даде много по-строг урок, казвайки му: ”Махни се от Мене, сатана! Защото мислиш не за това, що е Божие, а що е човеческо”. А ако беше му казал: „Махни се от Мене, Петре (или човече)", нито Петър, нито ние щяхме да забележим бездната, която го отделяла от Господа.

Разбрала ли е Богородица Своя Син и приела ли е Неговото наставление? Напълно. Тя веднага престанала да дава съвети на Съветодателя и да упътва Пътеводителя, и послушно и смирено се върнала към своята роля - да приготвя за

хората път към Него. Затова се обърнала към слугите и т казала:” каквото ви каже, сторете”. И когато те направили всичко, което Той им казал, тогава Тя, заедно с всички, с трепетна душа очаквала неочакваното.

Нека и ние послушаме Светата Божия Майка, братко. Да направим всичко, което ни е заповядал Нейният Син. Това е в наша власт. А когато извършим всичко, което ни е казано, с трепет да очакваме чудото на претворяването на телесния човек в духовен, на земния - в небесен, на водата – във вино.

Мир на теб и радост от Господа!